

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 156/2012 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2012

για την τροποποίηση των παραρτημάτων I έως IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 74 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 παραθέτει τους εθνικούς κανόνες δικαιοδοσίας που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού. Το παράρτημα II περιλαμβάνει τους καταλόγους των αρμόδιων δικαστηρίων ή αρχών των κρατών μελών που έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την εξέταση των αιτήσεων κήρυξης της εκτελεστότητας. Το παράρτημα III παραθέτει τα δικαστήρια ενώπιον των οποίων ασκούνται τα ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων κήρυξης της εκτελεστότητας και το παράρτημα IV απαριθμεί τα σε τελευταίο βαθμό ασκούμενα ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων αυτών.
- (2) Τα παραρτήματα I, II και III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 τροποποιήθηκαν επανειλημμένα, τελευταία δε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 416/2010 της Επιτροπής ⁽²⁾ ούτως ώστε να περιλάβουν τους εθνικούς κανόνες δικαιοδοσίας και τους καταλόγους των αρμόδιων δικαστηρίων ή αρχών.
- (3) Τα κράτη μέλη κοινοποίησαν στην Επιτροπή πρόσθετες τροποποιήσεις στους καταλόγους που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I, II και IV. Επιπλέον, η καταχώριση που

αναφέρεται στην Ισλανδία στα παραρτήματα III και IV θα πρέπει να διαγραφεί, δεδομένου ότι η Ισλανδία δεν είναι κράτος μέλος. Κατά συνέπεια, κρίνεται σκόπιμο να δημοσιευτούν ενοποιημένες εκδόσεις των καταλόγων που περιέχονται στα παραρτήματα αυτά.

- (4) Σύμφωνα με το άρθρο 2 της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽³⁾, ο παρών κανονισμός θα πρέπει, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, να εφαρμόζεται στις σχέσεις μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Δανίας.
- (5) Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία ζ) έως θ) της εν λόγω συμφωνίας, οι καταχωρίσεις που αναφέρονται στη Δανία θα πρέπει να περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I έως IV.
- (6) Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I έως IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 αντικαθίστανται από το κείμενο του παραρτήματος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2012.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO⁽¹⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 119 της 13.5.2010, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ L 299 της 16.11.2005, σ. 62.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κανόνες δικαιοδοσίας που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2

- στο Βέλγιο: τα άρθρα 5 έως 14 του νόμου της 16ης Ιουλίου 2004 σχετικά με το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο,
- στη Βουλγαρία: το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 2 του Κώδικα Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου,
- στην Τσεχική Δημοκρατία: το άρθρο 86 του νόμου αριθ. 99/1963 Συλλογή, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας («občanský soudní řád»), όπως τροποποιήθηκε,
- στη Δανία: το άρθρο 246 παράγραφοι 2 και 3 του νόμου περί διοίκησης της δικαιοσύνης («lov om rettings pleje»),
- στη Γερμανία: το άρθρο 23 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («Zivilprozessordnung»),
- στην Εσθονία: το άρθρο 86 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («tsiviilkohtumenetluse seadustik»),
- στην Ελλάδα: το άρθρο 40 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας»),
- στη Γαλλία: τα άρθρα 14 και 15 του Αστικού Κώδικα («Code civil»),
- στην Ιρλανδία: οι διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας, η οποία θεμελιώνεται σε εισαγωγικό της δίκης έγγραφο επιδιδόμενο ή κοινοποιούμενο στον εναγόμενο που βρίσκεται προσωρινά στην Ιρλανδία,
- στην Ιταλία: τα άρθρα 3 και 4 του νόμου 218 της 31ης Μαΐου 1995,
- στην Κύπρο: το τμήμα 21 παράγραφος 2 του περί δικαστηρίων τροποποιηθέντος νόμου αριθ. 14 του 1960,
- στη Λετονία: το τμήμα 27 και οι παράγραφοι 3, 5, 6 και 9 του τμήματος 28 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («Civilprocesa likums»),
- στη Λιθουανία: το άρθρο 31 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («Civilinio proceso kodeksas»),
- στο Λουξεμβούργο: τα άρθρα 14 και 15 του Αστικού Κώδικα («Code civil»),
- στην Ουγγαρία: το άρθρο 57 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 13 του 1979 για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο («a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet»),
- στη Μάλτα: τα άρθρα 742, 743 και 744 του Κώδικα Οργάνωσης και Πολιτικής Δικονομίας — κεφάλαιο 12 («Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili — Kap.12») και το άρθρο 549 του Εμπορικού Κώδικα — κεφάλαιο 13 («Kodiċi tal-kummerċ — Kap. 13»),
- στην Αυστρία: το άρθρο 99 του νόμου για τη δικαστική δικαιοδοσία («Jurisdiktionsnorm»),
- στην Πολωνία: το άρθρο 1103 παράγραφος 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («Kodeks postępowania cywilnego»),
- στην Πορτογαλία: το άρθρο 65 παράγραφος 1 στοιχείο β) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («Código de Processo Civil»), στο μέτρο που ενδεχομένως περιλαμβάνει υπέρμετρες βάσεις δικαιοδοσίας, όπως αυτή των δικαστηρίων του τόπου στον οποίο ευρίσκεται το υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση (εφόσον είναι εγκατεστημένα στην Πορτογαλία) όταν η επίδοση απευθύνεται στην κεντρική διοίκηση (η οποία ευρίσκεται στην αλλοδαπή) και το άρθρο 10 του Κώδικα Εργατικής Δικονομίας («Código de Processo do Trabalho»), στο μέτρο που ενδεχομένως περιλαμβάνει υπέρμετρες βάσεις δικαιοδοσίας, όπως αυτή των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του ενάγοντος σε αγωγές που αφορούν ατομικές συμβάσεις εργασίας που ασκούνται από εργαζόμενο εις βάρος του εργοδότη,
- στη Ρουμανία: τα άρθρα 148 έως και 157 του νόμου αριθ. 105/1992 για τις σχέσεις Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου,
- στη Σλοβενία: το άρθρο 48 παράγραφος 2 του νόμου σχετικά με το Ιδιωτικό και το Δικονομικό Διεθνές Δίκαιο («Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku») σε συνδυασμό με το άρθρο 47 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («Zakon o pravnem postopku») και το άρθρο 58 του νόμου σχετικά με το Ιδιωτικό και το Δικονομικό Διεθνές Δίκαιο («Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku») σε συνδυασμό με το άρθρο 59 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («Zakon o pravnem postopku»),

- στη Σλοβακία: τα άρθρα 37 έως 37ε του νόμου αριθ. 97/1963 σχετικά με το Ιδιωτικό και το Δικονομικό Διεθνές Δίκαιο,
  - στη Φινλανδία: οι παράγραφοι 1 και 2 του τμήματος 18(1) του κεφαλαίου 10 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken»),
  - στη Σουηδία: το κεφάλαιο 10, άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη φράση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας («rättegångsbalken»),
  - στο Ηνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές με τη διεθνή δικαιοδοσία που θεμελιώνεται:
    - α) σε εισαγωγικό της δίκης έγγραφο επιδιδόμενο ή κοινοποιούμενο στον εναγόμενο κατά τη διάρκεια της προσωρινής παρουσίας του στο Ηνωμένο Βασίλειο· ή
    - β) στην υπαρξη περιουσιακών στοιχείων του εναγομένου στο Ηνωμένο Βασίλειο· ή
    - γ) στην κατάσχεση από τον ενάγοντα περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Οι αρμόδιες αρχές ή τα δικαστήρια στα οποία υποβάλλονται οι αιτήσεις του άρθρου 39 είναι τα ακόλουθα:

- στο Βέλγιο, το «Tribunal de première instance» ή το «rechtbank van eerste aanleg» ή το «erstinstanzliches Gericht»,
- στη Βουλγαρία, το «окръжният съд»,
- στην Τσεχική Δημοκρατία, το «okresní soud» ή «soudní exekutor»,
- στη Δανία, το «byret»,
- στη Γερμανία,
  - α) ο πρόεδρος τμήματος του «Landgericht»,
  - β) ο συμβολαιογράφος κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας δημοσίου εγγράφου·
- στην Εσθονία, το «maakohtus» (επαρχιακό δικαστήριο),
- στην Ελλάδα, το «Μονομελές Πρωτοδικείο»,
- στην Ισπανία, το «Juzgado de Primera Instancia»,
- στη Γαλλία:
  - α) ο «greffier en chef du tribunal de grande instance»,
  - β) ο «président de la chambre départementale des notaires» στην περίπτωση αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας συμβολαιογραφικής πράξης,
- στην Ιρλανδία, το «High Court»,
- στην Ιταλία, το «corte d'appello»,
- στην Κύπρο, το «Επαρχιακό Δικαστήριο» ή, σε περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Οικογενειακό Δικαστήριο»,
- στη Λετονία, το «rajona (pilsētas) tiesa»,
- στη Λιθουανία, το «Lietuvos apeliacinis teismas»,
- στο Λουξεμβούργο, ο πρόεδρος του «tribunal d'arrondissement»,
- στην Ουγγαρία, το «megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság», και στη Βουδαπέστη το «Budai Központi Kerületi Bíróság»,
- στη Μάλτα, το «Prim' Awla tal-Qorti Ċivili» ή το «Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha» ή, στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Registatur tal-Qorti» μετά από παραπομπή του «Ministru responsabbli għall-Ġustizzja»,
- στις Κάτω Χώρες, το «voorzieningenrechter van de rechtbank»,
- στην Αυστρία, το «Bezirksgericht»,
- στην Πολωνία, το «sąd okręgowy»,
- στην Πορτογαλία, το «Tribunal de Comarca»,
- στη Ρουμανία, το «Tribunal»,

- στη Σλοβενία, το «okrožno sodišče»,
  - στη Σλοβακία, το «okresný súd»,
  - στη Φινλανδία, το «käräjäoikeus/tingsrätt»,
  - στη Σουηδία, το «Svea hovrätt»,
  - στο Ηνωμένο Βασίλειο:
    - α) στην Αγγλία και Ουαλία, το «High Court of Justice» ή, στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Magistrates' Court» μετά από παραπομπή του «Secretary of State»·
    - β) στη Σκωτία, το «Court of Session» ή, στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Sheriff Court» μετά από παραπομπή του «Scottish Ministers»·
    - γ) στη Βόρεια Ιρλανδία το «High Court of Justice» ή, στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Magistrates' Court» μετά από παραπομπή του Υπουργείου Δικαιοσύνης·
    - δ) στο Γιβραλτάρ, το «Supreme Court of Gibraltar» ή, στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Magistrates' Court» μετά από παραπομπή του «Attorney General of Gibraltar» (υπουργός Δικαιοσύνης).
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 ασκούνται στα ακόλουθα δικαστήρια:

— στο Βέλγιο,

α) όσον αφορά ένδικο μέσο του εναγομένου, στο «tribunal de première instance» ή «rechtbank van eerste aanleg» ή «erstinstanzliches Gericht»,

β) όσον αφορά ένδικο μέσο του ενάγοντος, στο «Cour d'appel» ή «hof van beroep»,

— στη Βουλγαρία, στο «Απελотивен съд – София»,

— στην Τσεχική Δημοκρατία, στο εφετείο με τη μεσολάβηση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου,

— στη Δανία, στο «landsret»,

— στη Γερμανία, στο «Oberlandesgericht»,

— στην Εσθονία, στο «ringkonnakohtus»,

— στην Ελλάδα, στο «Εφετείο»,

— στην Ισπανία, στο «Juzgado de Primera Instancia» το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου το «Audiencia Provincial» να αποφανθεί για το ένδικο μέσο,

— στη Γαλλία:

α) στο «cour d'appel» για τις αποφάσεις που κάνουν δεκτή την αίτηση,

β) στον πρόεδρο του «tribunal de grande instance», για τις αποφάσεις που απορρίπτουν την αίτηση,

— στην Ιρλανδία, στο «High Court»,

— στην Ιταλία, στο «Corte d'appello»,

— στην Κύπρο, στο «Επαρχιακό Δικαστήριο» ή, σε περίπτωση απόφασης διατροφής, στο «Οικογενειακό Δικαστήριο»,

— στη Λετονία, στο «Apgabaltiesa» μέσω του «rajona (pilsētas) tiesa»,

— στη Λιθουανία, στο «Lietuvos apeliacinis teismas»,

— στο Λουξεμβούργο, στο «Cour supérieure de justice», ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο,

— στην Ουγγαρία, στο τοπικό δικαστήριο που βρίσκεται στην έδρα του ανώτερου δικαστηρίου (στη Βουδαπέστη, το «Budai Központi Kerületi Bírósághoz»)· η απόφαση σχετικά με το ένδικο μέσο λαμβάνεται από το ανώτερο δικαστήριο (στη Βουδαπέστη, το «Fővárosi Bíróság»),

— στη Μάλτα, στο «Qorti ta' l-Appell» σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται για τις προσφυγές στον «Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap.12» ή, αν πρόκειται για απόφαση διατροφής, με «ċitazzjoni» ενώπιον του «Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha»,

— στις Κάτω Χώρες, στο «rechtbank»,

— στην Αυστρία, στο «Landesgericht» μέσω του «Bezirksgericht»,

— στην Πολωνία, στο «sąd apelacyjny» μέσω του «sąd okręgowy»,

— στην Πορτογαλία, αρμόδιο δικαστήριο είναι το «Tribunal da Relação». Σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, τα ένδικα μέσα ασκούνται μέσω αίτησης προς το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση,

- στη Ρουμανία, στο «Curte de Apel»,
  - στη Σλοβενία, στο «okrožno sodišče»,
  - στη Σλοβακία, στο εφετείο με τη μεσολάβηση του τοπικού δικαστηρίου του οποίου αμφισβητείται η απόφαση,
  - στη Φινλανδία, στο «hovioikeus/hovrätt»,
  - στη Σουηδία, στο «Svea hovrätt»,
  - στο Ηνωμένο Βασίλειο:
    - α) στην Αγγλία και Ουαλία, στο «High Court of Justice» ή, σε περίπτωση απόφασης διατροφής, στο «Magistrates' Court»
    - β) στη Σκωτία, στο «Court of Session» ή, στην περίπτωση απόφασης διατροφής, στο «Sheriff Court»
    - γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, στο «High Court of Justice» ή, σε περίπτωση απόφασης διατροφής, στο «Magistrates' Court»
    - δ) στο Γιβραλτάρ, στο «Supreme Court of Gibraltar» ή, στην περίπτωση απόφασης διατροφής, στο «Magistrates' Court».
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Τα ένδικα μέσα που μπορούν να ασκηθούν δυνάμει του άρθρου 44 είναι τα ακόλουθα:

- στο Βέλγιο, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, αναίρεση,
  - στη Βουλγαρία, «обжалване пред Върховния касационен съд»,
  - στην Τσεχική Δημοκρατία, «dovolání» και «žaloba pro zmatečnost»,
  - στη Δανία, έφεση στο «Højesteret» μετά από άδεια του «Procesdevillingsnaevnet»,
  - στη Γερμανία, «Rechtsbeschwerde»,
  - στην Εσθονία, «kassatsioonikaebus»,
  - στην Ιρλανδία, προσφυγή επί νομικού ζητήματος στο «Supreme Court»,
  - στην Κύπρο, προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο,
  - στη Λετονία, προσφυγή στο «Augstākās tiesas Senāts» μέσω του «Argabaltiesa»,
  - στη Λιθουανία, αναίρεση στο «Lietuvos Aukščiausiasis Teismas»,
  - στην Ουγγαρία, «felülvizsgálati kérelem»,
  - στη Μάλτα, δεν είναι δυνατή η προσφυγή σε άλλο δικαστήριο· σε περίπτωση απόφασης διατροφής, στο «Qorti ta' l-Appell» σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται για τις προσφυγές στον «kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap 12»,
  - στην Αυστρία, «Revisionsrekurs»,
  - στην Πολωνία, «skarga kasacyjna»,
  - στην Πορτογαλία, προσφυγή επί νομικού ζητήματος,
  - στη Ρουμανία, «contestatie in anulare» ή «revizuire»,
  - στη Σλοβενία, προσφυγή ενώπιον του «Vrhovno sodišče Republike Slovenije»,
  - στη Σλοβακία, «dovolanie»,
  - στη Φινλανδία, προσφυγή ενώπιον του «korkein oikeus/högsta domstolen»,
  - στη Σουηδία, προσφυγή ενώπιον του «Högsta domstolen»,
  - στο Ηνωμένο Βασίλειο, μία μόνο περαιτέρω προσφυγή επί νομικού ζητήματος.»
-